

't BINNENBLAAD

We wensen iedereen een mooie zomervakantie,
Het laatste nummer komt in Oktober.

't BINNENBLAAD

Jaargang 2003
Nummer 3

REDACTIE

Wim van Daal

René Kierkels

CORRESPONDENTEN

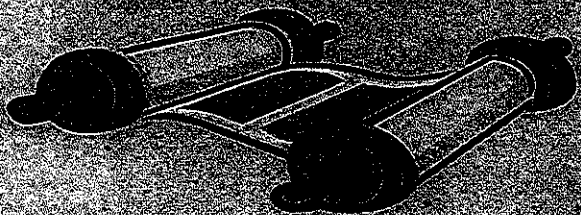
Marly Corbey	Charles Corbey
Harry Cuypers	Tom van Heel
Arnold Leenen	Marten Slabbers
Tineo Vossen	Rob Vinzen
Wim Walraven	

VERSCHEENINGSDATA IN 2003

Uitgave	Verschijningsdata	Uiterste datum te bevestigen copy
1	5 april	9 maart
2	19 juni	14 juni
3	25 juli	6 juli
4	13 oktober	21 september

LET OP:

Copy inleveren voor de uiterste datum van de betreffende uitgave, op diskette of via e-mail.

VAN DE REDACTIE

Alweer het 3de Binnenblaad sinds ik de redactie heb overgenomen. Ik moet zeggen dat ik er toch enigszins tegen op keek. We hadden op de jaarvergadering goede afspraken gemaakt met diverse "fietsjournalisten", maar het is toch altijd maar weer afwachten wat er van terecht komt. Iedere keer maar weer benieuwd of de artikeltjes in de "Email" bus of de postbus vallen. Moet ik mensen gaan nalopen of bellen voor artikelen? Maar ik moet zeggen: "het valt tot nu toe allemaal reuze mee". Niet alles is altijd netjes op tijd, maar als je dan een paar dagen afwacht, of toch een telefoontje pleegt, dan komt er van alles binnen. Dat blijkt ook uit de dikte van het Binnenblaad. De vorige uitgaven waren maar liefst 30 en 34 bladzijden, en deze uitgave zit weer vol met 34 bladzijde smeuge verhalen.

Ook deze editie puilt weer uit van helden verhalen, verhalen geschreven door jullie medefietsers over jullie belevenissen tijdens de tochten. Het mag duidelijk zijn dat de "gewone" tochten niet bol staan van heldhaftige tragiek. Het rondje rond de kerk is inmiddels zeer vertrouwd, al weet Jos Steins dit jaar weer de nodige variatie aan te brengen. De tragiek, de belevenissen, ontstaan vooral als we een of meerdaagse tochten gaan beleven. Denk aan de jaarlijkse verplaatsingstochten van de A-groep, de Vogezenochten die ook in deze uitgave centraal staan, en natuurlijk de schitterende dagtochten voor de D-groep van Broer Peters. Mensen, daar is het verhaal van de straat op te rapen, daar ligt het verhaal dat we vastleggen in dit clubblad voor jullie als leden van de club, maar ook voor U in de bibliotheek, wachtkamer van de huisarts en tandarts, en zeker niet in de laatste plaats voor U als sponser van onze club en ons clubblad. Mijn dank voor de leden die zich "vrijwillig" beschikbaar stellen om dit verhaal van de straat op de rapen en aan 't Binnenblaad toe te vertrouwen, is dan ook groot.

Het is geen geheim dat de layout van ons clubblad ontworpen is door Hennie Daamen. En, eerlijkheid gebied, het ziet er prima uit. Geen enkele reden om daar iets aan te wijzigen. Toch wil iedere redacteur zijn eigen "ei" kwijt. Zo ook ik. Hoe kan ik nou mijn stempel drukken op de vormgeving van het clubblad. Ik hoop dat jullie je de vraag al gesteld hebben voorat jullie dit binnenblaad hebben opengeslagen: "Waarom is de kaft niet blauw?". Was het blauwe papier op? Nee dus. Ik heb bewust gekozen voor een afwijkende kleur van de kaft. Waarom? Heb ik mijn zin, enne het is ook zeer simpel: De kleuren van het clubtenuue zijn ook niet meer traditioneel in blauw en wit, de kleuren van de Linnense Zebra, maar zijn oranje-geel achtig. Vandaar die anders gekleurde kaft.

Ik wens iedereen een mooie vakantie periode en mooie verhalen toe.

DAT MOOIE BELGISCHE LAND CHARLES CORBEIJ

Zaterdag 21 juni stond de eerste lange tocht voor de D-ploeg op het programma. Broer, vanouds bekend met alle wegen, sleuven en karrepaden, wilde het deze eerste keer vlak houden en had zijn zinnen op Belgisch Limburg gezet. Met z'n twaalven werd om 9.30 uur van start gegaan (waarom zou je vroeg op moeten staan?). Mia P., Mia W., Barbara, Ans, Marly en Femke werden vergezeld door Bart, Jack, Thei, Broer, Geert en ondergetekende. Piet moest jammergenoeg vanwege een zitvlakincident verstek laten gaan.

Dat we via Wesseem en Thorn richting Belgische grens koersten was nog te volgen, maar vanaf het moment dat de "knooppunten" een rol gingen spelen wist niemand meer, met uitzondering van Broer, waar we ons precies bevonden. Je fietst niet van plaats tot plaats maar van boerderij naar boerderij. Wat opvalt is de enorme rust van dit fietsgebied en fietsers zijn ook de enigen die je tegenkomt. De natuur en het landschap doen ouderwets en na-oorlogs aan en je hebt geen besef dat onze eigen geboortegrond feitelijk zo dichtbij ligt. Een sublieme omgeving!

Broer heeft ingezet op dik 100 km. en dat betekent halverwege een pauzestop. Daarvoor werd, evenals afgelopen jaar, een gezellig boerderijterras gekozen. Ook hier tref je na-oorlogse prijzen aan (koffie/vlaai € 3,-). Moeder de vrouw heeft zelf de vlaai gebakken en twee lieve dochters zorgen voor de bediening. We hebben "dik" gedaan en alle voorradige vlaai opgekocht. Fietsers die na ons het terras bevolken moeten met lede ogen aanhoren dat geen vlaai meer voorhanden is. Dan maar door tot de volgende lokatie! Wellicht heeft vader ook nog enige invloed gehad op het assortiment, want in tegenstelling tot vorig jaar prijkt nu ook een overheerlijke Palm op de kaart. Een heel goede dorstlesser. Geen gezeur in België over vergunningen en horecawet.

Na drie kwartier lol en sanitaire uitpattingen (er is zelfs een nieuw toilet gebouwd, want voorheen moest je door gang, woonkamer en keuken naar de poepdoos) werd de reis hervat richting Linne. De techniek zorgde nog voor een verbinding met de Vogezen en daar werd op hetzelfde moment eveneens een terrasje bezocht.

Om 15.00 uur zit het karwei erop, precies 115 km. op de teller. Niemand in problemen geweest en iedereen in zijn/haar sas. Femke, onze jongste aanwinst, had een schitterende dag gehad. Het enige dat ze weigerde was

het sjekkie dat ik haar op de halteplaats aanbod. Terecht! Thei W. heeft wel nog wat extra werk verzet voor het klassement (lekke tube), want hij reed voor en achter lek, en wel binnen 5 minuten.

Broer bedankt voor deze bijzonder fraaie tocht!

De discussie voerde nog even over de volgende verplaatsingstocht en het leek daarbij dat niet echt veel animo bestaat voor de "klimtochten". Eigenlijk jammer, want dat is onnodige ongerustheid als je deze 115 km. goed hebt kunnen volmaken. Misschien is er een tussenweg mogelijk. Wij passen ons wel aan want de D's bepalen immers de koers en de snelheid, dat is en blijft de afspraak.

Voor Race & ATB

Sjef Kisters

Merkonderdelen

Reparaties

Kleding

Service & Advies

De Beekse Tuin 65

5673 NK Nuenen

Tel. (040) 844 88 55

Fax (040) 848 16 48

Openingstijden werkplaats:

wo 16.00 - 20.00 u. vr 17.00 - 21.00 u. za 10.00 - 15.00 u.

E-mail rubino@chello.nl

De Wielershop voor Nuenen en omgeving!

van enckevort groothandel b.v.

**adviseurs
voor handel,
bouw en
industrie**

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING HOFFLEVERANCIER

*Van enckevort groothandel b.v.
is een dynamisch handelsbedrijf
met 7 vestigingen in Zuidoost
Nederland. Met exclusieve
merken als Ivana en E-Top
heeft van enckevort in de
afgelopen 100 jaar een
stevige positie in de markt
verworven.*

*Als hofleverancier en met
ISO-9002 certificering is
van enckevort een
betrouwbare partner.*

ISO 9001:2000

blerick heerlen helmond sittard eindhoven weert roermond
www.enckevort.com e-mail: verkoop@enckevort.com

Horsterweg 31, 5928 NB Venlo-Blerick, tel. 077 389 55 44*, fax 077 382 46 44

VERHUISBERICHT FRANK BOEREN

Melick (The Netherlands)
12 Juli 2003.

Vallersund (Norway)
1 Augustus 2003.

Tijd gaat veels te snel
Voor je "A" gezegd hebt....
....Heb je het halve alfabet al opgenoemd
en zou je eigenlijk pas "B" willen zeggen.

Kleine kinderen worden groot,
De jonge vogels verlaten eens het ouderlijk nest
Of zoals vrienden van de fietsclub al zeiden:
".....Hij is met de Noorderzon vertrokken."

En Ik?

Ik ga voor een paar daagjes Trondheim;
een jaartje werken....
....En dan natuurlijk een Vakantie
naar het Noorden toe.
Noorwegen
Norway
Of wel Norge

Bij deze mijn verhuiskaart

Groetjes:
Frank Boeren

post_voor_frenkel@lycos.nl
post_voor_frenkel@hotmail.com

Vallersund Gård
N-7167 Vallersund
Norway

Ja je leest 't goed.....Verhuisbericht.

't Mag dan gek klinken; Maar na een jaar met geweldig diepe dalen en afgronden met het enkele topje; begon de trage, maar nieuwe klim na boven toe. En nu de laatste fase? Nee, nu komt een nieuwe stap in het leven. Een nieuwe tocht over een pad naar de mooie bergen en dalen des levens.

Bedankt: Marij (mesologe); Els (reiki) & Christien; Freek, Jorien & kids; John (orthomoleculair therapeut); Thom (psycholoog); Anne; Wim; Marja; Inge, Rene & Chris; de begeleiders van Herteheym Life style; Ans; Sanne; Jana; Vicky & David; Pap, mam & Jan; TWC de Lukke Tube Linne; Anneke, John & Sanne; Eduard; Will (juridisch) & Jolanda; Blanka. En in België: Edugard (internist); Phillipe (internist); en Marie José (diëtiste). En alle andere

Er is veel gebeurt, een enkeling weet dat zij/hij zelfs een plek in mijn leven ermee gekregen hebben. En een enkel zelfs nog veel meer dan dat. Iets wat voor altijd met me mee zal leven. Iets wat niet met woorden is uit te drukken

Het wordt dus zoals je op het kaartje kan zien **Noorwegen**. Het land van de Fjorden en ongerepte natuur. Ongeveer 1800 km in met wat geluk 28 uur continu autorijden (zonder de files) en je bent van uit Melick in **Vallersund**.

12 maanden werken en dan nog lekker een maandje vakantie er achteraan plakken en dan zien we wel weer wat het lot brengt en vraagt. Je zal je wel afvragen wat gaat hij er nu doen. Nou om het samen te vatten. Ik ga voor een jaar werken in een **Camphill** dorp Vallersund Gård. Welk ligt op een schiereiland in het Trondheim fjord. Ik ga me daar grotendeels inzetten in de daar aanwezige bakkerij. Maar natuurlijk ook met de andere bezigheden aldaar.

't Zou leuk zijn om lekker in contact te blijven via e-mail, brief, of zelfs soms chat (MSN of ICQ) (of sms contact). Mijn nieuwe adres wordt per **1aug.2003** tot eind juli 2004 (de vakantie '04 is gewoon in Norway):

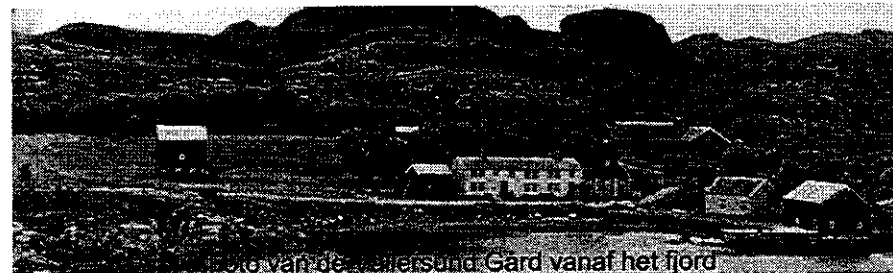
Frank Boeren	MSN(e-mail)	post_voor_frenkel@hotmail.com
Vallersund Gård	E-mail	post_voor_frenkel@lycos.nl
N-7167 Vallersund	ICQ	160 220 141
Norway	SMS	06-51006986 (sms only)
	Fax	084-2231369

Telefoon +47 (woonhuis nog niet bekend)

Voor spoedgevallen telefonisch bereikbaar:

Office +47 72 52 77 40 (werkdags tussen 9 en 12 vm)

Tel/Fax +47 72 52 78 95

Sommige dingen zullen veranderen, Andere ook weer niet.

Met de noordelijkste groeten,

Hilse pa Vallersund

Frank Boeren

Het leven is mooi als je alles hebt.

Water, lucht en liefde.

Water verdampt

Lucht word opgezogen

Liefde vergaat (soms veel te snel)

Maar vrienden blijf je voor altijd!

Meer info over Camphill?

www.camphill.no

<http://www.camphill.no/vallersund-gaard/>

VOGEZEN 2003 (1) HARRY CUIJPERS

Zoals reeds in de vorige uitgave (nummer 2) van 't BINNENBLAAD vermelde artikelen van onze correspondenten Arnold en Rene was al voortijdig aangekondigd dat we donderdag 19 juni voor de tweede keer naar de Vogezen zouden vertrekken, voor een 4-Daagse fietsvakantie. Het is 08.00 uur s'morgens als de onderstaande personen één voor één komen aanzetten op het kerkplein. We zijn uiteindelijk nog met 8 leden overgebleven te weten: (De namen zijn ontstaan c.q gebaseerd tijdens ons 4-daags verblijf)

- Good old Sleepy Arnold Leenen
- De twee onafscheidelijke berggeiten Rene Kierkels en Chris Ruiters
- De aan de tweede jeugd begonnen goeduitziende tweeling Tom van Heel en Martien Slabbers
- De zeer spraakzame en overal verstand van hebbende Nico Thevissen
- Durf en lefhebbende downhill Rob Vrinzen
- En tenslotte ondergetekende die ook tot de categorie downhill gerekend mag worden.

Kortom, naar later blijkt een zeer gemêleerd gezellig gezelschap. Na de bagage te hebben ingeladen zijn we om ongeveer 08.20 startklaar. We rijden met twee personenauto's (bestuurd door Martien en Harry) en een busje (waar de fietsen in staan) richting Autosnelweg. De Mitsubischi-bus wordt om beurten bestuurd door de truckers Rene en Nico. Naar verluidt hebben ze tijdens de hele rit alle CD's van Henk Wijngaard grijs gedraaid. Met name "met de vlam in de pijp" moest het ontgelden.

Doordat de bus zich voortbewoog met een maximale snelheid van 85 km/uur en bergaf 100 km kwamen we er al snel achter dat we het nooit zouden halen om omstreeks 14.00 uur op de fiets te stappen. Het had echter wel een voordeel qua brandstofverbruik gem: 1:20 met dit tempo. De route verliep via Luik – Metz – Nancy richting Le Markstein. Onderweg konden we ten alle tijde continue met alle drie de voertuigen communiceren door onze hightech verbindingsapparatuur zoals Walkie –Talkie's, GSM's en navigatiesystemen. De zeer zware belangrijke, leidinggevende en coördinerende rol werd gedragen door onze Good old Arnold. Deze was tijdens de hele rit duidelijk in zijn element, en had als een echte profploegleider in de Tour van 2003 niet misstaan.

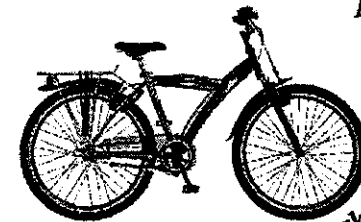
Uiteindelijk arriveerden we rond de klok van 16.00 uur bij het riante onderkomen van de VTM in Le Markstein. VTM staat voor: Vosges Trotters

Tweewielerservice Jack Teuwen

agu

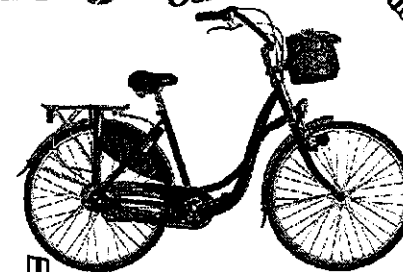
RIH FIETSEN

BATAVUS

SPARTA

Het adres voor service en kwaliteit

Regenkleding
Fitnesskleding
ATB-kleding
Onderkleding
Dameskleding
Tassen

Hoofdstraat 4
Merum – Herten
Tel. 0475-316917

Open: ma – wo – do – vrij
9.00 – 12.30 / 13.30 – 18.00
Zaterdag 9.00 – 17.00
Vrijdag koopavond tot 21.00
Dinsdag gesloten

Mulhouse. Nou weten jullie natuurlijk nog niet wat dit betekend, maar het komt erop neer dat dit een wandel en ski vereniging is die gezamenlijk deze riante mag ik wel zeggen villa bezitten c.q beheren. We werden allereerst hartelijk verwelkomt door Sef en Carla, en de voorzitter van de vereniging genaamd sjau-jaques .

Na een inspectieronde door ons onderkomen voor de komende drie dagen werd begonnen met het uitladen van de bus. Het huis bood slaappleatsen aan voor +/- 60 personen verdeeld over Verschillende slaapzalen. Aan bedden dus geen gebrek. Martien aarzelde dus ook geen moment om zich meteen drie (jawel U leest het goed) 3 bedden toe te eigenen. Dit was niet zozeer bedoeld om s'nachts twee vrouwen naast zich te hebben liggen maar temeer om zijn bagage kwijt te geraken.

Doordat het bij aankomst nog zo'n stralend weer was werd al snel besloten om toch nog een kort ritje te gaan maken. Om 17.00 uur klonk dan ook het startschot voor de eerste rit van 42 km. Na een km of 9 vals plat naderde de eerste afdaling. Nu gaat het gebeuren dacht ik bij mezelf, nadat ik de verhalen van Rob Vrinzen (die vorig jaar al was meegegaan) had aangehoord. Snelheden tussen de 70 en 80 km/uur moesten hier met twee vingers in de neus en 1 hand aan het stuur makkelijk worden gehaald. Echter was de eerste afdaling de beruchte Col du Haag. Dit was een verschrikkelijke kuitenbijter bergop met helaas een zeer, zeer, zeer slecht wegdek die vorig jaar nog werd beklommen. Verschillende leden die vorig jaar zijn mee geweest hebben hier toen een trauma opgelopen. Dit was te merken aan de reacties toen we het Bordje met Col Du Haag langs de weg zagen staan.

Dit jaar hoefden we de Col Du Haag dan ook alleen maar af te dalen. Al snel schakelde ik het grootste verzet dat ik had te weten 52-12, om überhaupt (dit is Duits want een Nederlands woord bestaat hier niet voor) downhillen Rob

Vrinzen bij te houden. Maar helaas was dit geen afdaling om met 80 km/uur omlaag te knallen. Doordat de weg gedeeltelijk in de schaduw en gedeeltelijk in de zon lag kon je de honderden kuilen, gaten en kraters nauwelijks zien. Remmen, remmen en nogmaals remmen dus. Op een gegeven moment dacht ik zelfs dat mijn remblokjes als sneeuw voor de zon verdwenen. In paniek stopte ik dan ook even om dit te controleren. Het bleek echter vals alarm te zijn. Er zat nog net zoveel rubber op de remblokken als van te voren. Het had waarschijnlijk met het schaduweffect te maken.

Wel merkte ineens doordat ik even stil stond, dat mijn aluminium velgen begonnen te dampen. Voorzichtig even voelen en ja hoor, nog net niet roodgloeiend. Ik besloot snel mijn bidon met water te gebruiken om de zaak enigszins te koelen. Snel weer op de fiets zodat de rijwind voor verdere verkoeling kon zorgen. Na een km of 10 dalen werd beneden gewacht totdat iedereen weer veilig beneden was gekomen en onze route vervolgd kon worden. Je kon natuurlijk dromen dat we zo meteen een flinke klim konden verwachten. Na enige tijd door dorpjes te hebben rondgecirkeld kwam die dan ook met de naam "Col du Grand Ballon". Dit was een 14 kilometer lange klim naar een hoogte van 1340 meter. Deze Col du Grand Ballon is zelfs meerdere malen in het programma van de Tour de France opgenomen als een col van de eerste categorie.

Voor mezelf betekende dit dat ik voor het eerst aan een klim van 14 km ging beginnen. Tja, het is eens wat anders dan de hellingen in de Eifel of Ardennen. Eenmaal aan de klim begonnen valt ons groepje langzaam uit elkaar. Het is namelijk verstandig dat je je eigen tempo fietst anders blaas je jezelf letterlijk en figuurlijk op. De berggeiten Rene en Chris zijn al niet meer te zien. Na een km of 3 klimmen (en genietend van de omgeving) kom ik langzaam in mijn ritme. Dit stuk helling loopt geleidelijk omhoog met een gemiddeld stijgingspercentage van ongeveer 5 tot 6 % en is dus goed te doen. Ongeveer te vergelijken met de Slingerberg.

Langs de weg staan regelmatig bordjes met daarop het aantal km die nog resteren tot de top. Als je er na een tijdje weer eentje tegenkomt staat er vaak niet het aantal km dat je zou willen dat er staat. Na verloop van tijd klimmen loopt het allemaal niet meer zo lekker soepel. De weg kronkelt zich voort door het bos en begint wat steiler omhoog te lopen. Ik kijk nog eens achterom maar zie niemand meer achter me komen. Mijn fietsklokje geeft op een gegeven moment 10 km klimmen aan . Nog een 4 tal km klimmen en dan heb ik het gehad denk ik. Eenmaal boven gekomen staan Rene en Chris te vernikkelen van de kou. Op deze hoogte en op dit tijdstip is de temperatuur al flink gedaald. Het eerste wat ik aan hun vraag is "hoe lang staan jullie hier al?". 6 minuten roept Chris. Hun antwoordt maakt me niet blij. Op deze

manier kun je je wel voorstellen hoe snel de verschillen bergop in de Tour gemaakt worden. Na een tijdje komt Tom aanfietsen. Omdat Rene en Chris al bijna onderkoelt zijn besluiten ze om alvast terug te fietsen naar het huis VTM in Le Markstein om te douchen. Als Tom en ik er al weer een tijdje staan te wachten en het ook aardig koud beginnen te krijgen besluiten wij om hetzelfde te doen. De resterende afstand naar Le Markstein 8 km wordt kop over kop afgelegd.

Na een tijdje is het hele veld binnen en worden de eerste belevenissen samen met Sef en Carla gedeeld onder het genot van een koude beugelfles bier. Nou, de kop is er af, dat beloofd wat voor morgen. Nadat iedereen is gedouched en zich weer fit voelt voor aan de volgende Col te beginnen gaan we aan tafel. Sef heeft zich weer ontzettend uitgesloofd in de keuken om ons een heerlijk drie-gangen menu voor te zetten. Na het toetje te hebben verorberd (ijs met sambucca) vraagt Nico ons of we zin hebben in zijn eigen gebrouwen koffie. Tuurlijk is ons antwoord. Nico haalt een grote kist tevoorschijn met een naar later blijkt origineel CONA apparaat (twee glazen bollen) die je wel eens in een laboratorium ziet vormen de basis voor dit apparaat. Als koffie wordt echte Arabica gebruikt. Kortom heerlijke zuivere koffie die je niet uit de slaap houdt.

Nou, dat was langzaam het einde van dag 1. Nadat de afwasploeg alles had opgeruimd en we nog een laatste aperitiefje hadden genuttigd in de vorm van een oranjebitter, op het heugelijke feit dat onze Maxima in blijde verwachting is, gingen we onze slaapzalen opzoeken om de beentjes de welverdiende rust te gunnen.

Taxibedrijf
W. Beulen v.o.f.

Tevens personenbus voor max. 9 personen

Grotestraat 43
6067 BP Linne

Tel. 0475-462218
Autotel. 06-25776825
Fax. 0475-464311

OPKOMSTENKLASSEMENT A-GROEP

CLUB075 Opkomsten 2003 TWC De Lekke Tube Linne A-Grp Datum: 22-07-2003

Aantal verreden tochten : 31 Aantal kilometer : 2428.3
Aantal uitgevallen tochten : 1

Beloning : 28 - 31 Tochten (90%-100%) GOUD
23 - 27 Tochten (75%- 90%) ZILVER
19 - 22 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant. Km	Beloning
1.	21	Senssen, har	28	2082.8	Goud
2.	90	Daamen, hennie	24	1993.6	Zilver
3.	138	Theunissen, jac	23	1823.6	Zilver
	87	Vrinzen, rob	23	1729.5	Zilver
5.	151	Kierkels, rene	22	1727.7	Brons
6.	167	Slabbers, martien	21	1662.8	Brons
7.	91	Ruyters, chris	20	1563.4	Brons
8.	75	Leenen, arnold	19	1499.4	Brons
9.	164	Heel van, tom	18	1530.4	
10.	165	Steins, jos	17	1303.9	
11.	77	Cuyppers, harry	16	1265.8	
	159	Slabbers, peter	16	1075.6	
13.	41	Vossen, thei	15	1202.0	
	4	Daal van, wim	15	1037.5	
	26	Nelissen, piet	15	905.8	
16.	152	Stevens, bart	14	898.7	
17.	171	Louisse, peter	13	914.4	
	89	Leek van de, frits	13	816.2	
19.	170	Naus, fer	12	792.0	
20.	84	Bok, sjef	10	892.0	
	52	Smits, ge	10	741.7	
22.	173	Boeren, frank	7	491.7	
23.	79	Corbeij, charles	6	415.7	
24.	178	Scheepers, reinier	3	352.8	
	174	Decker, roger	3	202.9	
26.	13	Schuren, harrie	2	182.4	
	160	Schuren, geert	2	102.0	
28.	14	Schuren, chris	0	0.0	
	51	Dahmen, huub	0	0.0	
	96	Hannen, paul	0	0.0	
	163	Goedbloedt, sef	0	0.0	
	172	Hansen, dorien	0	0.0	

Nu ook op Internet:
WWW.SAXOFOONS.NL

Wil Bevers

Marktstraat 19
6067 BT Linne
tel: 0475-464976
fax: 0475-461465

in- en verkoop – reparatie – revisie - verhuur

SAXOFOONS

LEKKE BANDENKLASSEMENT A-GROEP

CLUB076 Lekke banden 2003 TWC De Lekke Tube Linne A-Grp Datum: 22-07-2003

Aantal verreden tochten : 31 Aantal kilometer : 2428.3
Aantal uitgevallen tochten : 1

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
1.	171	Louisse, peter	4	13	914.4
2.	164	Heel van, tom	2	18	1530.4
	91	Ruyters, chris	2	20	1563.4
4.	178	Scheepers, reinier	1	3	352.8
	52	Smits, ge	1	10	741.7
	41	Vossen, thei	1	15	1202.0
	77	Cuyppers, harry	1	16	1265.8
	165	Steins, jos	1	17	1303.9
	167	Slabbers, martien	1	21	1662.8

Medische Sportbegeleiding Herten

Sport/ ontspanningsmassage
Tape / bandageren
Blessure behandeling
Conditietesten
Voetreflexzonetherapie
Voedingsadviezen
Acupunctuur

Burg. Beenenstraat 19
6049 AN Herten
tel. 0475 - 334043
fax 0475 - 318413
gsm 06 - 54970803

OPKOMSTENKLASSEMENT D-GROEP

CLUB075 Opkomsten 2003 TWC De Lekke Tube Linne D-Grp Datum: 22-07-2003

Aantal verreden tochten : 19 Aantal kilometer : 1105.0
Aantal uitgevallen tochten : 0

Beloning : 17 - 19 Tochten (90%-100%) GOUD
14 - 16 Tochten (75%- 90%) ZILVER
11 - 13 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
1.	169	Peters, broer	18	1062.0	Goud
	92	Heltzel, jac	18	1042.6	Goud
3.	114	Peters, mia	17	1027.0	Goud
4.	153	Joosten, barbara	16	957.5	Zilver
5.	104	Corbeij, marly	15	941.5	Zilver
	119	Pol van, geert	15	898.5	Zilver
	101	Wessels, mia	15	882.5	Zilver
8.	162	Thevissen, nico	14	774.5	Zilver
	144	Hannen, anne-marie	14	717.0	Zilver
10.	168	Wessels, theo	12	755.5	Brons
11.	137	Peeters, wim	10	468.1	
12.	161	Hendriks, ans	9	591.7	
13.	5	Daal van, jos	8	426.0	
14.	155	Hendrikx, carla	7	440.7	
15.	177	Pijnenburg, femke	1	63.0	
16.	158	Pernot, dia	0	0.0	
	166	Engels, sef	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT D-GROEP

CLUB076 Lekke banden 2003 TWC De Lekke Tube Linne D-Grp Datum: 22-07-2003

Aantal verreden tochten : 19 Aantal kilometer : 1105.0
Aantal uitgevallen tochten : 0

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
1.	168	Wessels, theo	3	12	755.5
2.	144	Hannen, anne-marie	1	14	717.0
	101	Wessels, mia	1	15	882.5
	119	Pol van, geert	1	15	898.5
	153	Joosten, barbara	1	16	957.5

Verjaardagskalender

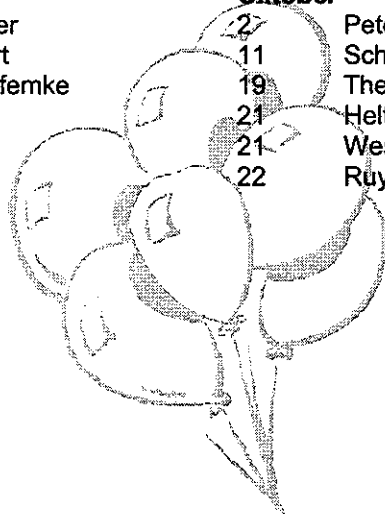
Verjaardagskalender

September

21 Decker, roger
21 Hendrix, bert
24 Pijnenburg, femke

Oktober

27 Peters, broer
11 Scheepers, reinier
19 Thevissen, nico
21 Heltzel, jac
21 Wessels, mia
22 Ruyters, chris

VOGEZEN 2003 (2)

2DE TOURDAG

ROB VRINZEN

De 1ste nacht is het altijd even wennen aan de nieuwe omstandigheden en de elementen. Ik heb dan ook niet veel kunnen slapen. Gisteren tijdens de beklimming van de Grand Ballon sloeg mijn maag om en ik had dan ook veel moeite met de beklimming van deze berg. Als dat de voorbode was voor de komende dagen dan krijg ik het nog heel moeilijk. Dus met die gedachte begin ik dan aan de 2de toerdag in de Vogezen.

Na goed ontbijt maken we ons klaar voor vertrek omstreeks 10.00uur. Het was bewolkt weer met een temperatuur iets boven de twintig graden, dus mooi koers weer. Sjef had wederom een mooie tocht uitgezet van ongeveer 110km met 4 beklimmingen. In het begin van de tocht schreeuwde Nico nog wat oerkreten in het lateins onder vertaling van, Zij die sterven gaan groeten u. Na afloop van de rit konden we dit bijna letterlijk opnemen. Tijdens de tocht verbaasd het me hoe mooi de natuur hier is en hoe de bevolking woont in woningen die voor onze begrippen terug in de tijd te plaatsen zijn. Hellaas ben ik mijn aantekeningen verloren waar de route opstond voorzien van pikante details, daarom ben ik nu even de film terug aan het draaien.

Pikante details waren er genoeg namelijk in een afgelegen dorpje begon Martin zijn schakelsysteem te haperen. Jullie weten allemaal vast dat Martin geen kabeltje nodig heeft om te schakelen maar een drukknopje. Alleen wat bleek, dat de batterij in de achterderailleur leeg was. Gelukkig had hij een reserve batterij bij zich om de tocht te vervolgen. Alleen was hij nog aan het schelden dat die rottingen snel op waren. Martin misschien een idee voor je nieuwe fiets, met een kabeltje heb je hier geen last van. Bij een mooie rechte afdaling kon ik de hoogst gemeten snelheid op de teller krijgen 80km/u, verder kan ik toch vertellen dat we geen (minder) risico's genomen hebben in de afdalingen omdat mocht er iemand vallen de Vogezen 4daagse tocht voor iedereen in duigen zou vallen en dat is toch zeker niet de bedoeling.

Tijdens de rustpauze aan een stuwmeer konden we weer de accu's opladen dit was nodig want we moesten nog de Col de la Schluch op. Iedereen begon het toch te merken dat de kilometers die je hier aflegt tweemaal zo zwaar zijn als bij ons op het platte land. Heb je al de halve dag gekoerst heb je nog maar 65kilometer op de teller, dit is minder goed voor het moraal. Verder zijn de elementen fantastisch en het weer is goed. We beginnen aan de beklimming van de Col de la Schluch, een mooie beklimming alleen veel

Verzekeringen - Pensioenen - Hypotheken

GEWOON GOED GEREGLD

bij

CARIS

&

HULSBOSCH

verzekeringen

Hoofdstraat 66, 6077 AP St. Odiliënberg

Tel.: (0475) 464 400 / 466 600

Postbus 6009, 6077 ZG St. Odiliënberg

Fax: (0475) 464 945

toeristen verkeer. De beklimming kon je goed strak rijden met ongeveer 14 km/u. Bijna boven rijd je nog door een kleine tunnel (zoals je vaker ziet in de tour) en heb je een fantastisch uitzicht over de dalen. Bovenop aangekomen werd ons geen tijd gegeven om een kop koffie te nuttigen omdat Le Markstein via de Route de Crete nog maar 20 kilometer is.

Dus dacht men nog even door fietsen en dan onder de douche. Maar juist deze laatste 20 kilometers waren nog pittig genoeg om uitgewoond aan te komen bij Le Markstein omstreeks 17.30 uur. De totale tocht was 115 km lang met diverse onbekende beklimmingen en een gemiddelde van 21 km/h. Na wat gerekend te hebben een totaal van ongeveer 45 kilometer klimmen. Mooie prestatie voor een koninginnenrit, toch werd al gesproken dat we morgen niet zoveel en minder beklimmingen moesten opnemen in de zaterdag koers, normaal de koninginnen dagrit in de 4daagse tour.

Nadat iedereen weer fris achter de keukentafel zat begon zoals gewoonlijk weer de sterke verhalen dat we morgen maar weer eens een koninginnenrit moesten maken. Het is maar goed dat je niet in de toekomst kunt kijken want ongeveer 24 uur later zat iedereen er totaal kapot bij en konden we geen berg

meer zien. Sjef had wederom geweldig gekookt en zoals gebruikelijk werd er uitgebreid getafeld en natuurlijk voor de afsluiting van het feestmaal de zelfgemaakte koffie van Nico. Ik moet Nico de complimenten doen want deze koffie heeft een hele lekkere aroma.

Nadat iedereen voldaan aan de tafel zat werd besloten om een café op te zoeken bij Le Markstein. Even wandelen kan geen kwaad zo dacht men. Vanuit de herberg naar de weg toe moet je nog enkele trappen omhoog, met de verzuring in de benen merk je dat deze trappen heel vermoeiend kunnen zijn. Tijdens het wandelen merk je toch weer dat diverse personen het wedstrijdelement nog niet verloren is gegaan, want het is meer snel wandelen dan rustig even op adem komen na zo'n zware koersdag.

Aangekomen bij een loense Café moesten we om en om naar het toilet. Het eten van Sjef begon zijn vruchten af te werpen. Na enkele consumpties genuttigd te hebben gingen we weer in snel wandeltempo terug naar de herberg, waar we de verzuurde benen even kunnen laten uitrusten voor de aankomende koninginnenrit.

KLASSE, SEF EN CARLA TOM VAN HEEL

Op het moment dat ik achter mijn pc zit is het al weer tien dagen geleden dat wij terug zijn uit de Vogezen. Een tocht op woensdag en de lange limburg klimkoers op zaterdag ligt inmiddels weer achter ons. Ik merk dat mijn zeven fietskameraden en ook ikzelf nog "vol" zitten van de Vogezen. Neen, geen volle benen maar vol aan ervaringen en plezierige herinneringen. Zelfs ons aller Martien heeft al plannen voor de tocht van volgend jaar.

Ik ben ervan overtuigd en ik weet zeker dat ik namens allen spreek als ik zeg dat een dergelijke positieve terugblik niet mogelijk was geweest zonder de voortreffelijke begeleiding en inzet van Carla en Sef. Je moet een aantal dagen van je eigen vakantie maar opofferen om het een stelletje fietsgekken naar de zin te maken! Wat opofferen dienstbaar te zijn. Alles was tot in de puntjes geregeld; de fourage onderweg, het kopje koffie of de pils na de fietstocht, de uitgezette routes (toch niet alles verklappend) en de dagelijkse maaltijden. Een sterrenhotel is er niets tegen.

En dan de verhalen over de Vogezen, het lijkt wel of ze ieder weggetje al gelopen hebben en verkering hebben met de Vogezen. Zelfs bij vertrek op zondagochtend konden beiden het niet laten ons te attenderen op een werkelijk prachtig vergezicht. Vanwege de heldere weersomstandigheden waren de honderden kilometers verder gelegen bergtoppen in Oostenrijk en Zwitserland zelfs te zien.

Op onderstaande foto geeft Sef dienaangaande tekst en uitleg.

Nogmaals: Carla en Sef bedankt. Dank ook aan jullie franse vriend Jean Jacq en als het aan ons ligt..... Het was weer klasse!!

HAVE A BREAK...
Take a day off!

www.dahmencycling.nl
www.visioncycling.com

Peter Dahmen Cycling
Two Wheels Unlimited

Rijksweg Noord 61 - Swalmen - Tel. 0475-505489
Mobiel 06-51813106 - e-mail pdahmen@plex.nl

Opens: di-vr 9.00 - 20.00 uur za 9.00 - 17.00 uur

2001 Freipoint Visuele Communicatie-Roermond PD0102

DE LANGSTE DAG EN DE PLATZERWASEL ! TOM VAN HEEL

7.00 uur in de morgen. Ik ontwaak uit een diepe slaap. Gelukkig want ik heb het idee dat al iemand een belendend bosperceel aan het omzagen is. Neen, goed luisterend is het een van mijn fietscollega's die op de kamer aan het "zagen" is, hetgeen een andere fietscollega later op de morgen het gratis advies richting "zager" ontlokt, bij thuiskomst toch eens de dokter op te zoeken. Uiteraard gebulder, de toon voor de dag is weer gezet. Zeker ook als je naar buiten kijkt. Geen wolkje te bekennen, een strakblauwe lucht, schitterend weer maar aan fietsen denkend dat wordt door de warmte dubbel afzien. Aan het ontbijt wordt afgesproken (eindelijk) vandaag ook eens onderweg een terrasje te pikken. De deskundigen buigen zich over de te volgen route. Afgesproken wordt een goeie 90 kilometer op deze laatste dag te fietsen. Een extra boterhammetje gesmeerd voor onderweg en klokslag half tien op pad.

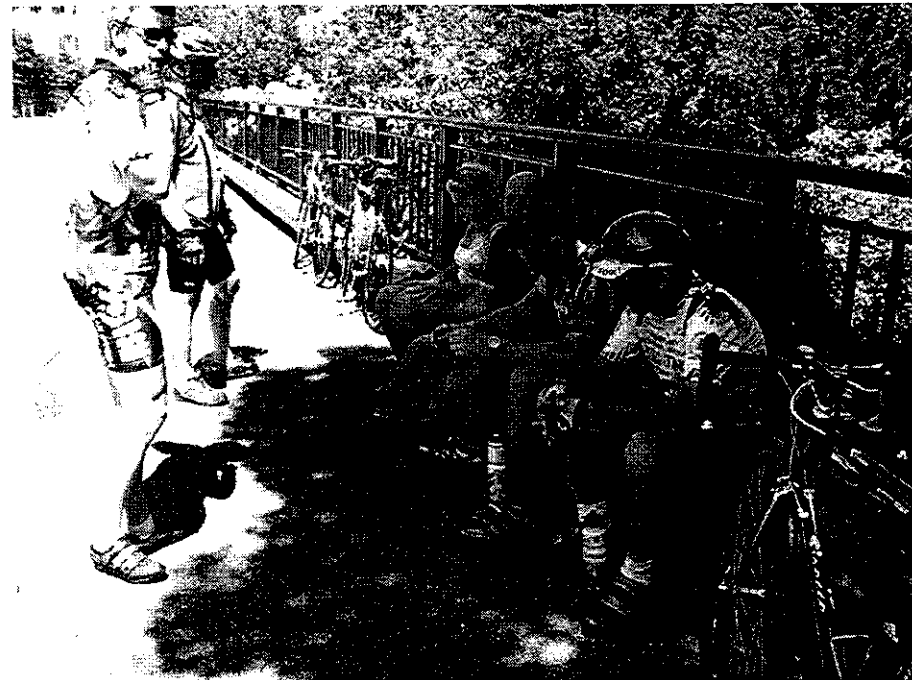
Ons optrekje is hoog in de bergen gelegen. Het voordeel daarvan is dat je altijd met een afdaling begint. Zo ook vandaag, maar liefst 19 km. Deze eerste afdaling loopt als een trein. De bochten zijn redelijk overzichtelijk hoewel het uitkijken geblazen blijft want met name de motorrijders willen bij het naar boven racen wel eens de binnenbocht nemen. Mijn teller komt tot 79, bij twee van mijn maten wijst het tellertje volgens zeggen meer dan 80 kilometer aan. Stuurmanskunst is belangrijk maar ik realiseer me dat je toch ook het nodige vertrouwen moet hebben in je fietsskarretje. In ieder geval niet twijfelen of zenuwachtig gaan worden. Iedere keer is een dergelijke afdaling toch weer een beetje sensatie en uiteraard na een beklimming een rustmoment.

In de Vogezen zijn veel verschillende routes uit te zetten. Er zijn ongeveer veertig cols, werkelijk dus een paradijs voor toppentellers. We maken vandaag een duitse lus. Althans dat leid ik af uit de duitse namen Bunnstein, Lautenbach, Gueberschwyr, Wintzenheim enz. Naast de dichte naald- en loofbossen passeren wij ook wijnvelden hetgeen betekent dat we ons aan de steilere oostkant van de Vogezen bevinden. Er zitten een aantal aardige kuitenbijters bij. Sef heeft ook voor deze dag weer een aantal verrassingen in petto. Mijn strategie voor deze dag heb ik bepaald op basis van de ervaringen van gisteren. 15 kilometer alleen klimmen waarbij je voor en achter je niemand meer ziet is niet zo leuk. Dus vandaag zeker niet alleen klimmen en gedoceed fietsen; de ene helling wat meer geven en proberen vooraan mee te fietsen en bij de volgende helling de achterhoede opzoeken.

De beklimmingen zijn op enkele uitzonderingen naar boven na (zoals bijvoorbeeld de Grand Ballon op donderdag) gemiddeld tussen 12 en 15 kilometer lang. De teller schommelt -zo begrijp ik ook bij navraag bij mijn fietscollega's- bij de beklimmingen tussen de 6 en de 10 kilometer. Conclusie; je bent aardig wat tijd aan het klimmen en dan mag natuurlijk best eens gerust worden.

Ook het terrasje kwam er. Restaurant De La Tour in Turckheim. Wat een toepasselijke naam voor onze tocht. De bediening was echter Frans onvriendelijk. Wat een vrouwelijke zuurpruim. Ook de kaart gaf helaas niet veel keuzemogelijkheden. Uiteindelijk hield het gros van ons het maar bij koffie en rabarbervlaai (de specialiteit van deze streek). Het bleek ook nog te smaken.

Gaande de middag liep met alle beklimmingen en dalingen de dagstand van de teller richting honderd kilometer. Wel wat meer dan gedacht maar hemelsbreed waren we toch aardig bij onze thuishaven, Le Markstein!! Vanuit

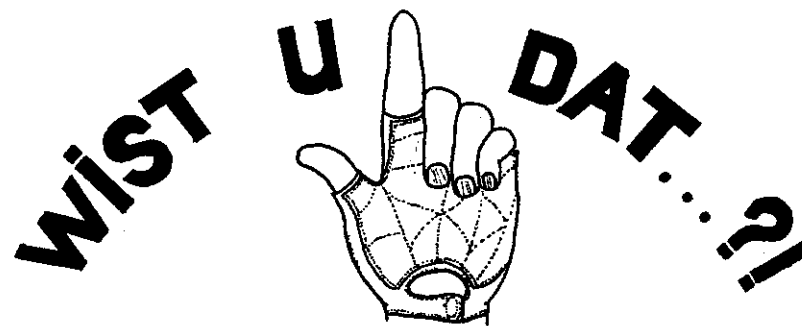
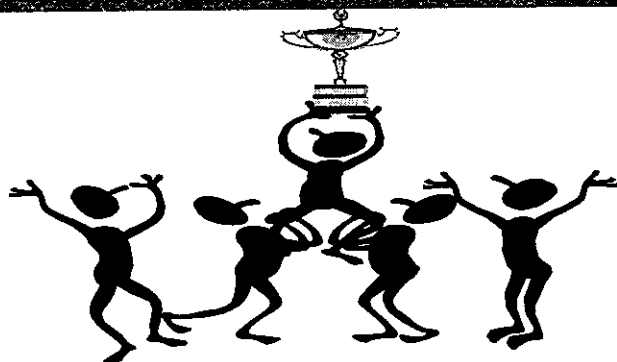

het dal nog een col. Een van mijn fietscollega's was vanwege zitproblemen genoodzaakt die col in de auto plaats te nemen. Jammer ofhad diegene een vooruitziende blik!

Wat een puist die laatste col de PLATZERWASEL. Een saaie lange beklimming stijgend op plaatsen tussen de 10 en 12 procent. Kilometer na kilometer klimmen en nergens eens een beetje vals plat om op adem te komen. De ervaringen van de col de Haag van 2002 waren direct vergeten. Het hoogteverschil 1193 meter!

Wat je hoorde: ik ben op het kotsen (sorry) af, zat ik maar achter mijn buro, heb ik hier vakantiedagen voor opgenomen en waarom rijdt die auto nu van voren en niet van achteren maar.....uiteindelijk bereikte eenieder fietsend het einddoel en na een frisse douche en voor een enkeling een bord bouillonsoep en even het bed, na een half uurtje weer redelijk fit. Bij een pilsje en tijdens het eten komen de verhalen. Ik zal daar hier maar niet verder over uitwijden. Slotconclusie : de slotklim had niemand willen missen.

Op de langste dag van het jaar wachte ons nog een andere verrassing. Het is blijkbaar traditie dat op de langste dag vanaf 23.00 uur overal vuurwerk wordt afgestoken. Een beklimming (te voet) naar een nabij nog wat hoger gelegen plateau was daarvoor nodig. Drank werd meegenomen. Werkelijk een schitterend uitzicht over de in de dalen liggende dorpen en vuurwerkflitsen in overvloed. Helaas had ik op dat moment de camera niet bij me. Maar ja niet getreurd een gezamenlijke foto tot slot: 8 pedaleurs, 2 begeleiders en Jean Jacq , onze vriendelijke gastheer. Wordt naar ik hoop vervolgd in 2004 !

- deze rubriek in de 2° uitgave van het Binennblad ontbrak
- de oorzaak lag in het feit dat de "wist U dat" redactie een korte time out genomen heeft
- enkele maanden afwezigheid weer de nodige "drang" naar de fiets heeft opgeleverd
- het onvermijdelijk is dat de nieuwtjes alleen maar opvallen als je deelneemt aan de tochten van de club
- de Vogezen tocht weer meer dan uitstekend geslaagd is, lees de verhalen er maar op na
- er weer de nodige plannen gemaakt worden voor 2004
- na de Vogezen nu het spaanse Mallorca wellicht het reisdoel in 2004 zal zijn
- de voorbereidingen nu al in volle gang zijn (vliegpreis € 90,- / hotel op basis van halfpension € 30,-)
- als je mee wil gaan, je dit snel kenbaar moet maken, want vol = vol
- ook de aanhang volop mogelijkheden heeft om op Mallorca te genieten van een heerlijke vakantie als de echte "mannen" zich uitsloven op de hellingen
- ook vrouwen van harte uitgenodigd zijn deel te nemen, dus dames van de D-groep !
- de euregio toch nog diverse wegen kent die we nog ontdekt hadden
- de nieuwe routes van Jos Steins en Broer Peters juist die wegen toevoegen aan het arsenaal van tochten dat de club ter beschikking heeft
- er af toe toch groei in de TWC zit. We verwelkomen Paul, Femke, en Reinier
- Paul (Hannen) nog steeds geen fiets heeft gevonden waarmee deelname aan de tochten van de Lekke tube mogelijk zijn
- we hopen dat Paul (Hannen) toch snel weer aan het vertrek zal verschijnen
- de vakantie periode aanbreekt, een echte komkommertijd voor de club

ZUID LIMBURGTOCHT 2003

RENE KIERKELS

Op zaterdagmorgen 28 juni was het kerkplein als zo vaak weer het vertrekpunt van een van onze tochten. Deze morgen stonden we om 08:00 uur klaar om te vertrekken voor onze jaarlijkse zuid Limburg rondrit. Aan de start stonden Arnold, Tom, Chris, Hennie, Martien, Thei, Rob, Jos, Har, Reinier (nieuw lid?) en René. In afwijking van de zuid Limburg tochten van de afgelopen jaren waar we alle bekende Limburgse "bergen" aan doen kwam Jos met een alternatieve tocht die ons naast zuid Limburg ook in de Belgische voerstreek zou brengen. Dat het een alternatieve tocht zou worden bleek reeds in Berg aan de Maas, hier moesten we vanwege een weg versperring een omleiding volgen waardoor we de zo bekende eerste bult links moesten laten liggen. Aangekomen in Elsoo reden we niet richting de slingerberg maar gingen via Catsop naar Kasen. Achter het vliegveld Beek langs reden we nu vervolgens richting Humcoven waar in de afdaling Arnold de macht over het stuur verloor.

Hij schrok van een plas water die op de weg lag, en in een reflex, door een ruk aan het stuur te geven, wilde hij deze omzeilen met als gevolg dat hij gevaarlijk begon te slingeren en ternauwernood op de fiets bleef. Gelukkig liep dit met een sisser af. Met de schrik vrijgekomen reden we verder via Meersen naar Bemelen waar we de hierna genoemde berg beklommen om onze weg te vervolgen naar Cadier en Keer om vervolgens via Gronsveld en St. Geertruid binnendoor via Moerslag naar de grensovergang Withuis België in te rijden. Alhoewel we nog geen echte bekende kuitenbijters hadden bedwongen was het voortdurende valsplat misschien nog wel vermoeiender dan als we de gebruikelijk route van de zuid Limburg tocht hadden gevolgd. Koersend richting Verviers, de streek is bekend bij onze leden die wel eens de DSM classic hebben gereden, deden we plaatsjes aan als Sint Maartens Voeren, Beunsdal en verschillende dorpjes waar ik de naam inmiddels van vergeten ben. Onder de bezielende leiding van Jos namen we koers richting Sippennacken waar de eerste bergpunten gewonnen werden door onze jongste deelnemer Reinier. Deze prestatie werd gelijk door Jos gerelativeerd met de woorden; "du bus ach mer half zou aud as mich, as ich zo aud waas as dich ree ich dich het licht oet de augen".

Martien kwam ook met de eerste boven, hierover was hij zelf nog het meest verbaasd. Het blijkt dat bij hem de kilometers in de Vogezen hun vruchten beginnen af te werpen. Daarbij komt nog dat hij bovendien nog liters water per dag consumeert voor zijn gezondheid. In 'vertrouwen' vertelde hij ons dat hij vernomen had dat in Artis de nijlpaarden minder water verbruikten dan

hij per dag! Waarschijnlijk had deze ontboezeming van Martien tot gevolg dat de andere ook iets vrijer werden over hun doen en laten, daarom nog enkele wetenswaardigheden; neem nu Arnold, zoals jullie inmiddels wel bekend is plakt hij nooit zelf zijn banden, wat echter niet bekend is is dat zijn vrouw Agnes zijn bidons vult en bovendien op zondagochtend speciaal opstaat om ze ook nog eens op zijn renfiets te plaatsen. Je moet maar geluk hebben!

Het kan echter nog sterker, Tom vertrouwde ons toe dat hij nog nooit zijn eigen renfiets gepoetst heeft, dit wordt altijd door zijn vrouw gedaan! Dat hij niet afwassen kon/wil wisten de Vogezen gang(st)ers reeds maar dit slaat alles. Martien voelde zich geroepen omdat nog te overtreffen, maar daar ook kinderen ons club lezen moet ik in dit geval toch censuur toepassen. Geïnteresseerde clubleden echter wil ik het wel mondeling mededelen. Verder wil ik niet afdwalen dus verder met de rit. Na enig overleg spraken we af om via Cottessen naar de Camerig te rijden om daar te pauzeren. Maar daar we de Camerig via de alternatieve zijkant beklommen kwamen we niet bij het Café-restaurant halverwege de Camerig uit en zodoende werd Mechelen, de volgende plaats op de route, de rustplaats. De kersenvlaai bleek hier duidelijk favoriet en onder het nuttigen hiervan werden grootste plannen gesmeed voor volgend jaar als alternatief voor de Vogezen.

Na deze verdiende rust durfden we het aan om toch nog enkele bekende Limburgse bergen aan te doen. In Wahlwiller beklommen we dan ook de kruisberg, en ook hier verzamelde Reinier de meeste bergpunten, maar ja hij is "auch twee kier zo jonk as us". Van hier uit reden we via Colmont, Voerendaal en de Grijzegrubben naar Doenrade waar we weer de grens over gingen. Dit maal echter de Duitse grens, richting Hillesberg, waarna we van hieruit de gebruikelijke weg naar huis namen. Aangekomen in Linne werd Jos geprezen om het mooie parkoers wat hij had gekozen, dit is voor herhaling vatbaar was de algemene mening. Thuis aangekomen had ik 173 km op de dagteller staan!

EEN HALVE TOCHT IS OOK EEN TOCHT! MARLY CORBEY

Hier alweer het driemaandelijks berichtje van de D-groep. In deze uitgave zowaar twee versies van onze verplaatsingstocht. Ook voor de tweede uitgave van onze zaterdagtocht werd, na breed overleg, opnieuw gekozen voor de Belgische kant van het verhaal. We zijn op 19.7 vanaf het kerkplein te Linne om negen uur vertrokken. Nadat we eerst Carla feliciteerden met haar verjaardag. Ook Rob van Anne-Marie wensten wij proficiat.(de vlaai houden wij nog tegoed!!!). Met veertien mannen/vrouwen (om preciezer te zijn 8/6) en inmiddels vertrouwde gezichten vertrokken wij richting België ,waarbij wij wederom de vele mooie natuurgebieden hebben opgezocht. Dit kleine landje lijkt steeds weer anders te zijn. Uiteindelijk doel zou Gruitrode zijn, maar Charles en ik hadden 's middags nog andere verplichtingen en moesten halverwege weer richting Linne. Broer had ons enkele knooppunten op papier gezet en gaf aan dat bij onze thuiskomst de meter rond 75 km. moest staan. En natuurlijk was het zo, 75,2 km!

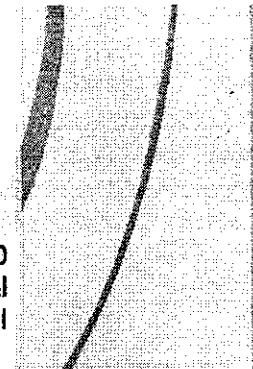
We hadden wel al afgesproken dat we op de zondagmorgen het ontbrekende gedeelte nog zouden volmaken. De D-groep blijft de damesgroep, ook al komen er wel steeds meer heren bij. Gelukkig heeft Femke zich definitief bij onze gelederen aangesloten. De mannen vinden het wel gezellig bij ons, al fietsen we niet die snelheid van de A groep, maar we rijden wel een constant tempo ,dat ligt tussen een gemiddelde van 25 tot 27km/uur. De onderlinge sfeer is er goed en wij zijn sociaal voelend. Zit er iemand niet zo lekker in zijn vel , hoeft hij niet op kop te gaan want er zijn genoeg gegadigden. Wij fietsen voor ons plezier, we willen na afloop niet de tong op de schoenen hebben.

Ik kan het even niet laten om Nico een pluimpje te geven. Hij is mee geweest naar de Vogezen en heeft zijn mannetje gestaan bij de heren van de A groep, knap hoor, je ziet maar als je je niet gek laat maken en af en toe het verstand op nul. Vooral niet ergeren als er iemand langsij komt, dat is slecht voor ons hart. We zijn toch geen 20-25 jaar meer! Ook die geweldige nieuwe fietspomp van Nico, notabene van de REAL (vroeger ALKAUF) uit Heinsberg heeft inmiddels zijn perfecte werking getoond. Zoveel Bar dat Thei meende dat hij vloog. En wat als je hoort dat diezelfde Nico, tijdens die welverdiende pauze op zaterdag, met koffie en vlaai, een bus slagroom uit zijn bidon tovert, want we hadden immers de ervaring dat er in België vaak geen slagroom aanwezig was. Zo, nu heb ik weer genoeg geleuterd en ga nog even heerlijk buiten zitten in de zon. Ik wens nog iedereen veel zonnige vakantiedagen en evenzoveel fietsplezier!

Hubertus A.A. Hendrix
Loonadministrateur/adviseur

Dr. Nolenslaan 157
6136 GM Sittard
T 046 - 400 76 70

F 046 - 400 96 10
lsn.ernie@planet.nl
www.lsn-web.nl

LSN de helpende hand voor Uw complete salaris- en personeelsadministratie

Maandelijks

Salaris specificaties
Mutatieverwerking
Journaalposten
Aangifte loonbelasting
Betaaloverzichten / opdrachten
Reservering vakantiegeld
Ziek- en herstelmeldingen
Voorschotnota UVW
Aanmelding diensten

Jaarlijks

Loonstaat per werknemer
Opgaven naar uitvoeringsinstelling / fiscus
Berekening vakantie toeslag
Controle overschrijding loongrens
Jaaropgaven
Advies
Arbeids- en ontslagzaken
Sociale verzekeringswetgeving
Employee-benefits

OP NAAR MALLORCA ? TOM VAN HEEL

In de vakantieguiden wordt Mallorca aangeprezen als een populair vakantie-eiland dat in de winter en het voorjaar ook veel te bieden heeft. Zeker vakantiegangers die van sportieve activiteiten houden zullen zich geen dag vervelen. Dit grootste eiland van de Balearen staat bij wielrenners bekend om zijn vele mogelijkheden zowel voor wegrenners als voor bikers. Met name het oosten van het eiland kent nog al wat hoogteverschillen, niet extreem maar het gaat toch steeds op en af.

Eind april en begin mei genoot ik met vrouwlief Corrie van een tiendaagse vakantie op het eiland. Schitterend lenteweer. Iedere dag maakten we kilometerslange wandelingen. De ingewijden weten dat dat na fietsen mijn tweede sportieve hobby is. Maar toch iedere dag opnieuw kreeg ik de kriebels als ik die honderden (ja, honderden) wielrenners zag fietsen. In het Hotel was het een vanzelfsprekendheid gasten in wieleroefuit te zien en s'avonds op de terrasjes zaten diverse mannengezelschappen 'sterke' fietsverhalen te vertellen en het bier vloeiderijkelijk.

Blijkbaar ontdekken steeds meer fietsers dat het lekker is even in het voorjaar te ontsnappen aan wind, kou en nattigheid. Toen ik bovendien tijdens een van onze wandeltochten een collega-fietsers van het ProTeam Limburg al rijdend met een groep over de promenade ontdekte was ik "warm". Ik dacht dat moet ik ook eens proberen te arrangeren. De betreffende collega trof ik vorige week bij de presentatie van de website van het ProTeam. Natuurlijk moest ik de ins en outs weten van zijn fietsreis naar Mallorca. De bedragen die hij noemde voor de vlucht vanaf Dusseldorf, de fietsuur en de hotelvoorziening maakten me nog warmer. Hij zal me informatie doen toekomen (overigens geen arrangement via Fred Rempelberg).

Ik hou jullie op de hoogte en dan kunnen we misschien bij interesse wat plannen voor het voorjaar 2004. Prettige zomervakantie

PS. Om over na te denken:ook onze ega's zouden zich daar kunnen amuseren.

Walraven Assurantiën

voor particulieren, bedrijven, instellingen en vrije beroepen

ÓÓK VOOR:

HYPOTHEKEN

MAKELAARDIJ

FINANCIËLE DIENSTEN

PENSIOENEN

STAD ROTTERDAM ZIEKENFONDS

M.K.B.

**Wim Walraven
Straelseweg 604**

5916 AD Venlo

Tel.: 077 - 354 59 11

Fax: 077 - 352 36 42

E-mail: info@walraven-assurantiën.nl

Internet: www.walraven-assurantiën.nl